

For og imod menneskers frie bevægelighed

- af *Emmaus International (EI)* - fra dokumentindsamlingen "Bloc Notes 2, 4c": "Menneskers frie bevægelighed" – guide til organisering af lokale debatter
- oversat fra fransk af Birgit Vanghaug
- inkl. enkelte nyere tal på indeværende side.

Argumenter for den frie bevægelighed

→ **Til alle tider og i alle verdens lande har der eksisteret folkevandringer**, og de har medvirket til både økonomisk, social og kulturel udvikling af befolkninger og samfund. Der hvor samfundene har lukket sig om sig selv og ikke længere har accepteret en blanding af mennesker, er det gået tilbage økonomisk og socialt, og samfundet er gledet hen imod fremmedhad, indelukthed og totalitære tendenser.

→ **I etisk forstand kan der ikke være tale om 2 forskellige typer borgere**: De som kan rejse frit omkring og de fattigste borgere, for hvem fri bevægelighed er forbudt.

→ **Det er en fundamental ret, udtrykt i Den Universelle Erklæring om Menneskerettighederne i 1948** (artiklerne 13.1, 13.2 og 14.1). Alle tilbageskridt i forhold hertil betyder tilbagegang for borgerne, for den menneskelige værdighed og for retfærdigheden. At gå imod fri bevægelighed er desuden absurd i tidsalderen for globalisering i økonomi og udveksling, politisk styring, kommunikationssystemer og miljøproblemer, samtidig med at lande, der åbner for fri bevægelighed, høster fordele af det ...

→ **Den frie bevægelighed er mulig og gunstig**, hvad det latinamerikanske kontinent og den Europæiske Union viser. I EU: den frie bevægelighed mellem rige lande og fattige er lykkedes og har endda styrket Europa uden at medføre massefolkebevægelser mod unionens mere velstående lande. Det er den finansielle spekulation og fraværet af kollektivt accepteret regulering, som for øjeblikket bringer de europæiske lande i fare, ikke den frie bevægelighed.

→ **Den frie bevægelighed betyder ikke, at et eller to lande modtager "alverdens elendighed"**, men at alle planetens lande deles om at modtage og integrere indvandrere.

→ **Udvandringer og den frie bevægelighed medfører rigdom** både til modtagerlandene og til oprindelseslandene, takket være udvandrernes finansielle overførsler.

Disse overførsler er ifølge Verdensbankens statistikker mere end 3 gange højere end den offentlige udviklingsbistand. I 2012 sendte migranter 530 milliarder dollars til deres hjemlande, dette ifølge The Guardian Weekly 8. februar 2013.

Udvandring er altså, i lyset af denne overførsel, en af de absolut nødvendige faktorer for udvikling.

→ **Forholdsregler for lukning og kontrol af grænser** er, foruden at være årsag til menneskelige dramaer, stort set virkningsløse, uanset hvad der bliver sagt for at forsvare dem. De ansporer til illegal indvandring og fremprovokerer derfor menneskesmugling, foruden at forholdsreglerne udgør enorme udgifter.

Det ville være bedre, hvis disse mange penge blev brugt på en mere nyttig og værdig måde, f. eks. til at organisere og finansiere anvisninger for modtagelse og ledsagelse af migranter.

EU bruger 12,6 milliarder euro årligt på grænsebevogtning, og alene i Frankrig er den årlige udgift for processen "anholdelse og udvisning" på 700 millioner € (Kilde: *Emmanuel Terray og Claire Rodier: Immigration: fantasmer og realiteter, La découverte, 2008, siderne 40/41*).

→ **Den frie bevægelighed giver mulighed for forbedringer inden for mangfoldige felter**: Bidrag inden for kompetencer og viden, hvilket fremmer økonomi og entreprenørvirksomhed, bidrag inden for kultur og livsstil, bidrag inden for befolkningsudvikling og social økonomi i forhold til vanskeligheder og ubalancer i mange landes sociale støttesystemer.

Fra den italienske middelhavsø Lampedusa, hvor migranter forsøger at komme i land (foto: Fotografen er ukendt, og billedet stammer fra hjemmesiden www.everystockphoto.com, fra hvilken det er gratis at benytte billederne. Emmaus International har foreslået billedet og dem på henh. side 1 og side 13)

Gentagne kritikpunkter på fri bevægelighed og mulige svar

Generelt og moralsk:

“De vil invadere os ...”

→ ”Intet konkret kan bekræfte dette. På internationalt niveau **repræsenterede indvandrere kun 3 pct. af verdens befolkning i 2006** (FN rapport 2006).

Hvis de rige lande unægtelig tiltrækker, så er situationen meget forskellig fra land til land. Indvandrerne repræsenterer mindst 20 pct. i 41 lande. I virkeligheden installerer migranterne sig meget ofte i et naboland, og kun halvdelen i de udviklede lande.”

(Kilde: Lille guide for at kæmpe mod fordommene mod indvandrere, La Cimade).

Tallene fra rapporten fra UNDP 2009 “Fjern barriererne” viser klart denne væsentlige skelnen: 60 pct. af indvandrerne i hele verden forlader ikke den sydlige halvkugle. 2/3 af flygtningene, inkl. politiske flygtninge, bevæger sig til lande i den tredje verden.

Den samme rapport præciserer ligeledes, at der er:

- 214 millioner internationale migranter
- 740 millioner interne migranter
- 62 millioner fra syd mod nord
- 61 millioner fra syd mod syd
- 53 millioner fra nord mod nord
- 14 millioner fra nord mod syd

Og så må vi ikke glemme, at forskelligheden er en trumf for menneskeheden!

“At åbne grænserne risikerer at skabe kaos.”

→ Dette udsagn savner grundlag. Når man analyserer erfaringerne med indvandring, f. eks. inden for EU eller internt i Vestafrika, kan man ikke konstatere nogen nævneværdig uregelmæssighed. **Under alle omstændigheder skal man undersøge virkningerne over længere tid.**

(fortsættes side 12)

For og imod menneskers frie bevægelighed

(fortsat fra side 11)

Argumentet er aldrig blevet bevist af de begivenheder, der har fundet sted; **det er den politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige situation i oprindelseslandet og ikke indvandringspolitikken i modtagerlandene, som fremprovokerer befolkningsbevægelser** (eller lykkes med at sætte en stopper for dem!)

Den globale frie bevægelighed indebærer, at alle lande tillader en mulighed for bosættelse for dem, der kommer fra andre nationer, dvs. at en fordeling af borgere udefra må sprede sig ligeligt over en global skala, og ikke kun over 1 eller 2 eller endog over 5 eller 10 lande.

Økonomi:

“Indvandrerne vil tage arbejdet fra de oprindelige indbyggere, og den frie bevægelighed vil trække det sociale niveau ned og medføre en fattiggørelse i modtagerlandene.”

→ **Heller ikke denne udtalelse bekræftes af hverken fakta eller tal.** Organisationen for samarbejde og økonomisk udvikling (OECD) understreger indvandringens positive indvirkning på de europæiske lande.

Ikke alene drager indvandrerne nytte af de økonomiske systemer; men de bidrager også til deres opretholdelse. Som forbrugere bidrager indvandrerne til den økonomiske udvikling i modtagerlandet.

Mellem 1991 og 1995 har man i 15 europæiske lande konstateret **forhøjelser på mellem 1,25 pct. og 1,5 pct. af bruttonationalproduktet, mens antallet af indvandrere voksede med 1 pct.** Disse tal viser tydeligt den positive effekt af indvandrerens arbejde. Og det gælder, hvad enten arbejdet er lovligt eller illegalt. **Indvandrerne giver mere, end de modtager.**

Men der må arbejdes over hele verden med at forbedre rettighederne for indvandrerne; for **der er lang vej igen, før der er lige rettigheder**

mellem indvandrere og de oprindelige indbyggere. Lighed i rettigheder kan afværge ødelæggende følger af den frie bevægelighed.

(Kilde: *Lille guide for at kæmpe mod fordommene mod indvandrere, La Cimade*).

→ **Hvad angår beskæftigelse, så er det i dag en kendsgerning, at der kun er meget lidt konkurrence mellem de oprindelige indbyggere og indvandrerne, fordi de hver især søger forskellige sektorer på arbejdsmarkedet.**

Kort sagt: Indvandrerne tager det arbejde, de andre ikke vil have - de tager altså ikke arbejde fra nogen. Man kan beklage, at de ringeagtede jobs er reserveret indvandrerne; men for øjeblikket er det fakta: Udlændinge og oprindelige indbyggere søger ikke det samme arbejde.

På den anden side er spillereglerne for international handel, sådan som de i dag er defineret af verdenshandelsorganisationen WTO, ugunstige for den tredje verdens økonomiske selvstændighed og frigørelse, især når det gælder fødevarer.

Landbrugs- og fiskeripolitikken er for en stor del ansvarlig for millioner af landbrugeres fallit eller flugt. Samtidig er de rige lande ansvarlige for den klimatiske forværring, som tilskynder tusindvis af mennesker til opbrud.

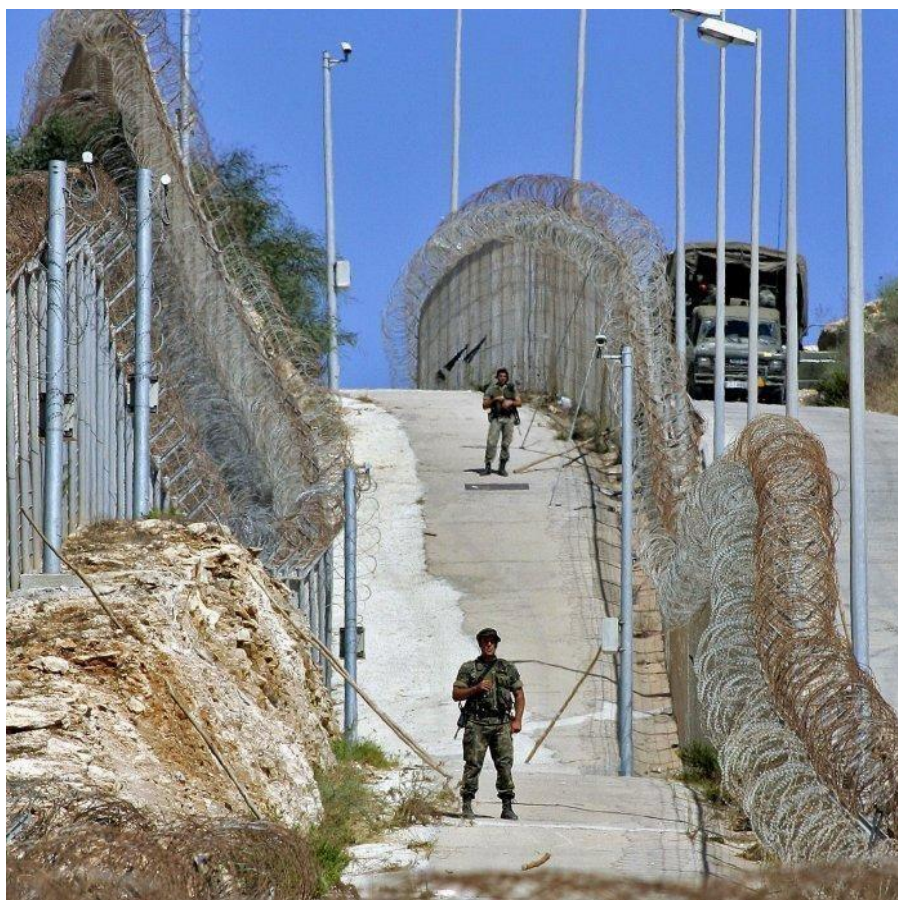
Europa, Kina og USA oversvømmer de afrikanske markeder med deres varer til kunstigt lave priser, som er lavere end priserne på de lokale produkter.

Det gør de takket være offentlig støtte til landbruget, og de ødelægger derfor lidt efter lidt agerdyrkning og fødevarerindustri i Afrika.

Der er et mylder af eksempler: Kyllinger fra Frankrig, fisk og bomuld fra USA ...

Kort sagt: vi fortsætter med at udbytte disse lande og deres ressourcer, vi har forurenset dem, og vi har givet meget lidt til gengæld.

I denne kontekst: I hvilken moralsk navn lukker udsulterne dørene for de udsultede?

Fra den spanske enklave Ceuta, som er omkranset af Marokko
 (foto: Fotografen er ukendt, og billedet stammer fra
 hjemmesiden www.everystockphoto.com, jf. billedet side 11)

En vidt udbredt falsk forestilling: “Hvis folk har det godt i deres eget land, emigrerer de ikke. Jo rigere, des mindre udvandring. Rigdom og uddannelsesniveau favoriserer geografisk stabilitet. Derfor: Det er nok at støtte den 3. verden økonomisk for at undgå udvandring.”

→ Dette er en usandhed og et falsk problem - helt bortset fra det faktum, at på det retslige plan bør alle mennesker, hvad enten de er rige eller ej, have de samme rettigheder for bevægelighed og bosættelse. Ingen statistik kan bekræfte den fremsatte påstand.

I virkeligheden er udvandrere ikke kun de fattigste eller mest trængende. **Globaliseringen, liberalismen, markedsøkonomien (fri bevægelighed for penge og ejendom) tilskynder til menneskers bevægelighed, især de mennesker, der har bedre finansielle midler og en kulturel, uddannelsesmæssig og social “kapital”.** For eksempel vokser den franske befolkning i udlandet for hvert år! Ifølge det franske udenrigsministerium nåede denne gruppe pr. 31. dec. 2009 **1.469 629 personer.**

Som sagerne står i øjeblikket, kan man ikke sige, at det er en hjælp til udvikling, hvis menneskene i de fattige lande bliver boende i disse lande. Det er snarere en hjælp til udvikling, hvis de udvandrer.

(fortsættes side 14)

For og imod menneskers frie bevægelighed

(fortsat fra side 13)

Nylige tal viser, at migranterne bidrager til udvikling i deres oprindelsesland både kvalitativt og kvantitativt – det er de tal, som er gengivet på side 10 i højre spalte, lidt over midten.

Desuden, på det kvalitative plan, har eksperter påvist, at de officielle cifre for Frankrigs udviklingsbistand indeholder tal, som intet har med udvikling eller samarbejde om udvikling at gøre: Finansieringen af Frontex (= *Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser i EU*), styrkelse af ordensmagten i visse lande, tilstedeværelse af den franske hær rundt om i verden ...

Socialt:

“Indvandrerne udnytter urimeligt de sociale ordninger ...”

→ Selv hvis udlændinge i visse lande normalt har ret til de samme sociale ydelser som “indbyggerne”, betaler de samme kontingenter og skatte.

Til gengæld betaler de illegale udlændinge ofte afgifter og skat, uden at kunne nyde godt af de sociale ordninger. Altså er der intet grundlag for denne påstand.

De særlige tilfælde med familiesammenføring i lande, der tillader det, bør studeres nærmere.

”Fri bevægelighed ja, men ikke for kriminelle og forbrydere”.

Selvfølgelig skal en fri bevægelighed ikke forhindre, at loven skal gælde, uanset hvor personen befinder sig, og indvandrerne skal ikke drage fordele af særlige betingelser. De skal heller ikke undgælde for særlige betingelser.

Proportionen af indvandrere, der bryder loven, er meget lille, og jo højere deres uddannelsesniveau er, jo færre bryder loven. Hvis de bliver taget i kriminalitet, er det resultat af udstødelse. Indvandring og kriminalitet hænger ikke sammen, det gør derimod udstødelse og kriminalitet.

Kulturelt:

Frygten for tab af lokal kultur og standardisering af kulturer som argument mod den frie bevægelighed.

Ligeværdig fri bevægelighed fremmer kulturel berigelse (*udveksling, forskelligartethed*); men kulturerne forsvinder helt sikkert ikke. Eller stillet op omvendt: At kulturer og sprog forsvinder, er ofte resultat af en kulturs dominans over en anden, eller at landet lukker sig om sig selv.

Kreativitet og dynamik hos nye kulturer er uvægerligt resultat af integration af diversitet og sammenblanding af forskellige befolkningsgrupper.

Det er fx tilfældet i Brasilien, hvor ikke blot forskellige folks kulturer (*fra de forskellige bølger af indvandring, som udgør Brasilien i dag*) ikke er forsvundet; men Brasilien har også kunnet skabe sin egen samlede og stærke brasilianske kultur i særklasse.

.....

Læs mere på følgende links

www.citizensofeurope.org

www.unhcr.org

www.visapourlemonde.org/upload/docs/visapourlemonde-emmaus-blocnotes.pdf

www.avisafortheworld.org/upload/docs/BN2_migrants_en.pdf

www.visadoparaelmundo.org/upload/docs/BN2_migrants_es.pdf

De sidste tre er Emmaus Internationals dokumentssamling om bevægelighed på henh. fransk, engelsk og spansk – det er siderne 12-14, der på de foregående sider er oversat til dansk – fra den franske version.

